

Nr 797

Av fru **Kristensson** och fröken **Karlsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 34, med förslag till lag angående ändring i lagen den 4 januari 1956 (nr 2) om socialhjälp, m. m.

De nuvarande bestämmelserna om arbetsföreläggande för försumliga barnförsörjare är otillfredsställande framför allt ur rättssäkerhetssynpunkt. Antalet arbetsförelägganden har dock sjunkit starkt under senare år. Endast ett mycket obetydligt antal av dem leder för närvarande till intagning på arbetshem. Arbetsföreläggandet torde däremot i praktiken ha en betydande funktion av såväl fostrande karaktär som påtryckningsmedel. Motsvarande erfarenheter har gjorts i bl. a. Danmark och Finland. Ett avskaffande av arbetsföreläggandet kommer därför med all sannolikhet att kräva ökad aktivitet hos barnavårds- och socialvårdsnämnderna.

Förslag har framförts om avskaffande av arbetsföreläggande för försumliga barnförsörjare. Vi delar denna uppfattning och även ovannämnda motiv härför. Indrivningen av oguldna underhållsbidrag bör emellertid vara så utformad att den enskildes ansvar och samhällets krav inte åsidosättes, det sistnämnda inte minst med hänsyn till de stora belopp det gäller. Då berörda myndigheter för närvarande inte torde ha erforderliga resurser anser vi att ett borttagande av bestämmelserna om arbetsföreläggande måste kompletteras med andra lämpliga och effektiva åtgärder mot försumliga försörjare.

Åberopande det anförda hemställes,

att riksdagen, med avslag å proposition nr 34, i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om skyndsamt utredning och förslag rörande åtgärder mot försumliga försörjare i syfte att ersätta nuvarande bestämmelser om arbetsföreläggande.

Stockholm den 4 februari 1964

Astrid Kristensson

Eva Karlsson